

06.04.2022

Żywiecki Park Krajobrazowy

Żywiecki Park Krajobrazowy, którego otulina obejmuje również część Żywca, utworzony został 1986 roku i jest o najstarszy park krajobrazowy na terenie polskich Karpat.

Z centrum Żywca prowadzą szlaki turystyczne, którymi możemy dotrzeć do Żywieckiego Parku Krajobrazowego i poznać piękno jego przyrody:

- szlak niebieski w kierunku Jastrzębicy i Romanki
- szlak żółty Mały, Średni i Duży Grojec

Kilka słów o Żywieckim Parku Krajobrazowym.

Położenie - pasma górskie na obszarze Parku tworzą trzy rozległe grupy górskie: tzw. „Worek Raczański” z kulminacją na Wielkiej Raczy (1236 m n.p.m.), grupa górska „grupa góriska Lipowskiej i Romanki z najwyższym szczytem Romanką (1366 m n.p.m.), oraz cechujący się promienistym układem grzbietów rozróg Pilska (1557 m n.p.m.).

Szata roślinna - zróżnicowanie wysokościowe terenu Parku powoduje, iż leży on w zasięgu czterech pięter roślinnych. Do wysokości ok. 600 m n.p.m. sięga piętro pogórza, niemal całkowicie zajęte pod uprawy rolne i zabudowę gospodarczą. Piętro regla dolnego (600 - 1150 m n.p.m.) zajmowała niegdyś prawie całkowicie buczyna karpacka, z dużym udziałem jodły oraz domieszką świerka i jawora. Obecnie ww. gatunki stanowią zazwyczaj tylko domieszkę w drzewostanach świerkowych. Najbardziej naturalny charakter ma piętro górnoreglowe (1150 - 1400 m n.p.m.) porośnięte przez zachodniokarpacką świerczynę górnoreglową. Drzewa mają tu często wiek 200 - 300 lat. Jedyny szczyt na terenie Żywieckiego Parku Krajobrazowego z piętrem kosodrzewiny (subalpejskim) to Pilsko (1557 m n.p.m.).

Na terenie Parku zostało stwierdzonych ponad 1000 gatunków roślin naczyniowych. Znaczna część gatunków wysokogórskich koncentruje się w piętrze kosodrzewiny, ale bardzo interesujące skupienia flory występują w rejonie źródlisk, wycieków i wysięków oraz wzdłuż płynących strużek wody, młak i torfowisk, również w obrębie regla górnego. Pilsko to trzeci, po Tatrach i Babiej Górze, obszar wysokogórskiej flory w Karpatach.

Świat zwierząt - fauna Parku reprezentowana jest przez około 40 gatunków ssaków, ponad 100 gatunków ptaków lęgowych, 5 gatunków gadów, 12 gatunków płazów, 23 gatunki ryb oraz 1 gatunek minoga. Rozległe kompleksy leśne tzw. „Worka Raczańskiego”, masywu Pilska, Romanki czy Rysianki i Lipowskiej są ostoją dużych ssaków drapieżnych, reprezentowanych przez niedźwiedzie, wilki, rysie oraz borsuki. Licznie występują tu ssaki kopytne: dziki, jelenie i sarny. Na obszarze Parku występuje wiele rzadkich i ginących ptaków, między innymi kuraki leśne (głuszc i jarząbek), drapieżniki

dzienne (jastrząb, kobuz, krogulec, myszołów, pustułka) i sowy (puszczyk, pójdzka, płomykówka i puchacz).

Gady reprezentowane są przez jaszczurkę zwinkę i żyworódkę, padalca oraz 2 gatunki węży: zaskrońca i jadowitą żmiję zygzakowatą. Obok gadów najlepiej poznaną grupę kręgowców stanowią płazy: traszka - górską, grzebieniastą, zwyczajną oraz (będąca endemitem karpackim) karpacka, ropucha szara i zielona, żaba zielona i brunatna, rzekotka drzewna, kumak górski i salamandra plamista.

Formy ochrony przyrody - rozmieszczone na obszarze Parku rezerwaty przyrody obejmują fragmenty najlepiej zachowanych lasów regla dolnego i górnego, będących świadectwem różnorodności i bogactwa zbiorowisk leśnych. Najcenniejsze obszary leśne objęte są ochroną w postaci 10 rezerwatów przyrody: „Lipowska”, „Oszast”, „Pilsko”, „Pod Rysianka”, „Śrubita”, „Gawroniec”, „Romanka”, „Muńcoł”, „Butorza” i „Dziobaki”. Spośród licznych pomników przyrody warto wymienić m.in. Jaskinię Wickową, Jaskinię przed Rozdrożem, wodospad w Sopotni Wielkiej, stanowisko storczyków w Złatnej Hucie oraz pojedyncze drzewa lub grupy drzew. Ponadto utworzono użytki ekologiczne: „Hala Cebulowa”, „Hala Miziowa”, „Hala Kamieniańska”, „Stawek w Złatnej” i „Stówek na Kosarach pod Hyśkowcem”. Obszar Parku objęto również ochroną w ramach europejskiej sieci Natura 2000 (PLH240006 i PLB240002).

